

museerne i dag frit kan administrere, og som de kan bruge til at udvikle deres kultursteder. Og så må vi ikke glemme, at der er et stort økonomisk incitament for kulturinstitutionerne, når de opkræver en entré, som gør, at det betyder noget, om der kommer 10 eller der kommer 10.000 besøgende på et museum. Det får museerne til at udvikle sig til at blive mere dynamiske, til at eksperimentere, til at skabe mere formidling, til at forny sig.

Perspektiverne i Enhedslistens forslag er, at museumsgængerne får gratis adgang til en tom skal, fordi museerne ikke længere økonomisk har råd til at prioritere indholdet. I Venstre mener vi ikke, at pengene skal gå til at finansiere tomme skaller og forbrug. I Venstre ønsker vi at føre kulturpolitik, som skaber spændende kulturtilbud. Vi ønsker, at pengene, som er afsat til det her, sikrer bedre formidling, bedre åbningstider, mere interessante udstillinger og dynamiske museer.

På den baggrund kan vi selvfølgelig ikke støtte Enhedslistens forslag. De fodrer hunden med dens egen hale.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes da, at kulturministeren skulle lytte meget opmærksomt til det, Venstres ordfører siger, for det er jo ikke udelukkende en karakteristisk af Enhedslistens kulturpolitik, men også af De Konservatives – inden kulturministeren kommer i skole hos Venstre.

Det peger måske alligevel på, at der er en grundlæggende forskel på De Konservative og Venstre, nemlig at fru Ellen Trane Nørby ikke kan se, at noget har værdi, hvis man ikke betaler for det. Fru Ellen Trane Nørby burde måske gøre sig nogle overvejelser om, hvad det så betyder for den måde, som vi ser på alle de ting, som vi i dag i Danmark faktisk får uden at betale for det, altså undervisning osv.

Nej, pointen er jo, at det, der er fordelene ved at lave gratis adgang, er, at man får afskaffet nogle sociale skel, man får skabt nogle lige vilkår og nogle lige muligheder. Jeg tror faktisk et eller andet sted, at fru Ellen Trane Nørby godt kunne indse, hvis hun tænkte sig grundigt om, at det faktisk betyder noget for, hvem der benytter de kulturelle tilbud, hvad de koster.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror ikke, at det er sådan, at man ikke værdsætter noget, fordi det ikke koster penge. Jeg spørger bare: Skal vi bruge de danske kulturmidler til at lave forbrugspolitik, eller skal vi bruge dem til at skabe mere dynamiske kulturtilbud?

Vedrørende hr. Per Clausens forestilling om, at gratis entré vil skabe en bedre og en bredere sammensætning af publikum, kan vi jo bare henvise til, hvad der er sket i mange af de lande, hvor de har gratis entré. Det er jo ikke sådan, at de har oplevet i Sverige, at der er kommet en meget bredere sammensætning af publikum på de stockholmske museer. Det viser en nylig fremlagt rapport fra Stockholm.

Så må jeg også sige, at hvis det her handler om, at alle skal have adgang til kultur, skal vi også tænke på, at sportsaktiviteter altså også er kultur, at teater også er kultur. Der er nogle mennesker, der gerne vil betale 300 kr. for at gå ind og se en fodboldkamp i Parken, som ikke nødvendigvis tilhører den samme socialklasse, som godt vil betale 70 kr. for at gå på museum. Jeg ønsker ikke at være smagsdommer, det gør hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det kan godt være, at fru Ellen Trane Nørby ikke ønsker at være smagsdommer. Alligevel giver vi tilskud til teaterforestillinger, som betyder, at entreen bliver billigere der, end den bliver til rockkoncerter, hvor vi ikke giver samme tilskud. Så hold nu op med at lade, som om vi ikke er smagsdommere. Det er vi, for vi giver tilskud til noget.

Vi vil gerne give et bidrag til den gode konservative tankegang, som kulturministeren rigtig troede på i valgkampen, nemlig at vi på nogle områder faktisk skal gøre adgangen nemmere og billigere for folk, fordi vi synes, det er vigtigt, at folk har den mulighed. Det er hele forklaringen på det.

Man skal bare lade være med at sige, at man ikke er smagsdommer, for hvis vi skal have den liberalistiske kulturpolitik, som fru Ellen Trane Nørby giver udtryk for at ville have, hvor vi skal betale, hvad alting koster, fordi statsmidlerne udelukkende skal gå til at hæve kvaliteten, skal der laves meget om i kulturpolitikken, så kræver det et radikalt brud, og så er det ikke første